

POŘÁDEK KONCERTU
českých středních škol brněnských,
který bude
v neděli dne 7. března 1897 o 5. hod. odpo.
ve velké dvoraně Besedního domu v Brně
ve prospěch
spolku stravovacího a ferialních osad
v Brně

za laskavého spoluúčinkování

paní Marie Kuhl-Jelínkové,
majitelky klavírní školy;

pana Rudolfa Reissiga,
koncertního mistra,

a pana Fr. Vojtěchovského.

GENY MÍST:

Křeslo 2 zl., sedadlo I. třídy 1 zl. 50 kr., sedadlo II. třídy 1 zl., vstup do
dvorany 80 kr., pro studující 40 kr., sedadlo na galerii 50 kr., vstup na galerii 20 kr.

Předprodej lístků převzal z ochoty

p. J. Barvič, knihkupec v Brně, v Rudolfově ulici.

Sborová čísla nebudou se opakovati.

1. (C. k. české vyšší gymnasium a c. k. česká vyšší reální škola.)

E. Vašák: „*Hymna národa českého*“ (mužský sbor).

Pane, v jehož světů záři
Cherubové jásají,
před nímž v prachu s zbožnou tváří
národové klekají:
K říši Tvoji na výsosti
z tisíc úst hlas vane náš:
žehnat budeš naší vlasti,
císaře když zachováš!

Zachovej ho, který práva
hájí žezlem svěceným,
jediná mu čest a sláva:
otcem být svým svěřeným.
Mocným učin jeho rámě
proti vlasti nehodám,
slyš ho, když se modlí v chrámě
za blaho všem otčinám.

Bože, nebes králi slavný,
mocný ve všech národech,
upevni cit úcty dávný,
jež má k trůnu věrný Čech.
Žehnej králi, jehož víru,
jehož lásku k Sobě znáš:
dej mu vlásti v blahém míru,
šťasten bude národ náš. — V. Písek.

2. (C. k. české vyšší gymnasium.)

a) Fr. Witt: „*Introitus*“.

Stabant juxta crucem Jesu mater ejus,
et soror matris ejus Maria Cleophae,
et Salome et Maria Magdalene.
Mulier, ecce Filius tuus: dixit Jesus;
ad discipulum autem: Ecce mater tua:
Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto,

Sicut erat in principio
et nunc et semper: et in saecula saeculorum. Amen.
Stabant juxta crucem Jesu mater ejus,
et soror matris ejus Maria Cleophae,
et Salome et Maria Magdalene.

b) A. Vlk: „*Nová škola*“.

Dosti jsme se naseděli,
do papírů nahleděli,
s Bohem, knížko má!
Jiná se nám rozevírá
psaná Tvůrcem všehomíra
kniha zelená.

Ta má lístků statisíce,
nepoblednou tomu líce,
kdo ji přeřká;
na řeč její bohudíky
není třeba gramatiky
ani lexika.

Proto, bratři, chutě s holi
do té milé boží školy,
do lesů a hor!
Slyšte, jak to šumí, hučí,
z knihy Páně les tam učí,
moudrý profesor!

VI. Šťastný (z cyklu „Studenti na hradě“).

3. (C. k. český ústav ku vzdělání učitelek.)

K. Bendl: „*Zpěv víl nad vodami*“ (Velká scéna.)

I. Sbor víl.

Po rozkvětlých stránkách táhne sen,
libodech růží v modro se vine,
nám o půlnoci svítí den
a květe slast, kam noha se šine.
[: Náš po vlnách pluje pestrý sbor:]
v pili přebíhá ve luny svitu.
[: Lásku kol šepotá luh i bor:]
a píseň zalétá ku blankytu.

Nám domovem jarní noci klín,
svorném u věnci skalín i strání
s lůnou když pohrává si stín,
hvězdy hoří modré na báni.
[: Náš po vlnách pluje pestrý sbor:]
písně splítá ze sladkých citů.
[: Lásku kol šepotá luh i bor:]
v noc zpěvy vinou se ku blankytu.

II. Královna víl. (Solo.)

Májová noci, nes zpěvy mé,
růžemi lásky ověncené;
větěrku vonný, křídla jim dej,
po širých vlastech s nimi pospěj'
ať, kde se srdcem strast temna sklání,
vlídně zasej slast milování.
Májová noci, nes zpěvy mé,
růžemi lásky ověncené.

Lahodu vdechni v kraj, písní má,
v svobodě sladké vykojena;
kouzlům ať její vprádá let
snů lidských nader příšerný svět.
Ticho, tichou noc v svobodě blahé
ku srdci srdce zasnubuj drahé;
lahodu vdechni v kraj, písní má,
v svobodě sladké vykojena.

V olšině slavík na břehu dlí,
ze stínu k řece toužebně zří,
jak svitem luny postříbřená
[: houpá se slastí rozvlněná:]
Zapějte, družo, vesele k pouti,
květy jaro stele, kudy nám plouti.
[: Ať se zpěvem, jenž zazvučí,
slavík v olšině pět naučí:]

III. Sbor víl.

Ku předu dále, jen dále,
se zpěvem ku předu dále,
od lesa k lučině skále.
Na vlnách zelených pluje náš sbor;
se zpěvem ku předu dále,
jen dále.
Na vlnách zelených pluje náš sbor,
pluje, kde štítý se modrají hor;

proud kolem k cestě nám šumí
ze sna se bouřejí chlumpy,
ve zpěvu radostném pluje náš sbor,
pluje, kde štítý se modrají hor.
Ve zpěvu radostném pluje náš sbor,
pluje náš sbor.
Než přijde růžové ráno,
v radosti buď dozpíváno;

až v řece zhlídne se omladlý den,
nás ve spánek zkonejší sen.
Se zpěvem ku předu dále,
od lesa k lučině, skále;
na vlnách zelených pluje náš sbor,
se zpěvem ku předu dále,
[: jen dále:]

4. Grieg, sonata pro klavír a housle; hraje pí. Marie Kuhl-Jelínková a p. Rudolf Reissig:

I. Allegro molto et appassionato.

II. Allegretto espressivo alla Romanza.

III. Allegro animato.

5. (C. k. česká vyšší realní škola.)

a) *Solové písně*:

1. Schubert: „*U moře*“.

2. Schubert: „*Můj domov*“.

3. Pivoda: „*Na výsosti hvězdy svítí*“ (Průvod na klavíru hraje p. G. David.)

b) V. Hřímálý: „*Za šera*“.

Měsíček stříbro vylévá
a svět se v lesku koupá,
tam člun uvázan ku břehu
se v jasné vlnce houpá.

A teď si háje oddechly,
z nich splašen stín se honí,
a keď měsíčkem propleten,
v něm víla slzy roní.

Tam hora nebes hvězdami,
zde květ se rosou vroubí,
kol touha letí šuméním —
mé srdce jása z hloubi.

Vítám vás, světlé podoby,
jichž kouzlo se tu blýští;
vás poesie utkala —
ta z mé se duše prýští. V. Hálék.

c) V. Hřímálý: „*Máj*“.

Máj, máj, máj,
na housličky hraj!
Každý ptáček hnízdo staví,
černý, modrý, popelavý,
jest jich plný háj.

Hej, hej, hej,
hřej, slunečko, hřej!
Mušky budou tancovati,
komár bude také hrát,
roháč vedle něj.

Brum, brum, brum,
to je shon a šum!
Kdo má nerad hudbu musí,
ať si začne obě uši,
ať si zavře dům.

Čik, čik, čik!
Co to za povyk?
To ta vlaštovička milá
s jarem k nám se navrátila,
vrabci strhli křik.

Tluk, tluk, tluk,
slyš křepelku z luk!
Na noc k lesům letí vrána;
písníčka je dozpívána
— a teď ani muk!

J. V. Sládek.
(Zvony a zvonky.)

6. (Školy Vesniny.)

a) Josef Nešvera: „*Matičce*“.

Proto mně draha tak
milá má matička,
že je tak malička,
že je tak chudička.

A kdyby byla snad
chudší než oblázek,
přec bych ji v srdci svém
choval co obrázek.

A kdyby byla snad
svázána v uzlíčku,
přec bych ji miloval,
tu drahou matičku. J. Neruda.

b) C. M. Hrazdira: „*Boháč*“.

Ba velký, velký boháč jsem,
mám stříbro své, mám zlato,
a bojím se, že v jeden den
mně obě můž' být' vzato.

A denně stříbro počítám
a zlato srdcem kryju,
a to je, co mne trápí tak,
a proč tak stále nyju.

Pod lipou v tiché chaloupce
jsou skryty moje statky;
stříbro — toť otce šediny,
a zlato — srdce matky. Ad. Heyduk.

(Průvod na klavíru hraje sl. Zd. Illnerova.)

7. Ant. Rubinstein, koncert houslový op. 23. I. věta; hraje p. R. Reissig. (Průvod na klavíru hraje p. prof. Berger.)

8. (C. Křižský ústav ku vzdělání učitelů.)

a) *Písň* (zpívá III. roč.)

1. J. Dvořák, „*Ten ptáček*“.

Ten ptáček, ten se nazpívá,
jak by byl píseň živá;
ba kdo v svém srdci lásku má,
nedivte se, že zpívá.

A ptáček, ten tak od srdce
a k srdci mluvit umí,
že div by člověk neplakal,
když srdcem porozumí.

Ba, často mně to připadá,
že jsem mu druhem v lkání,
neb i ty moje písně jsou
jen jemné narikání. *Vítězslav Hálek.*

2. K. Bendl, „*Můj strážný andělíček*“.

Já vždycky jsem se modlival
v tom našem kostelíčku
tak vroucně a tak pobožně
k strážnému andělíčku.

On prosbu moji vyslyšel
a sešel ke mně dolů,
[a od těch časů v kostele
modlíme my se spolu.]

3. Josef Nešvera, „*Jedlička*“.

Jedličko, jedličko, kdož by tě neměl rád,
ty se nepřestáváš celý rok zelenat.

S myslivečkem švarným stejně jsi oděna,
sluší vám oběma ta barva zelená.

Ráda jej o tvůj kmen vidím se opírat,
zelená jedličko, [kdož by tě neměl rád?:] *Kallus.*

b) *Národní písň* (převod klavírní od L. Janáčka):

1. Šla děvečka do háječka,
do zeleného,
potkala tam malerečka
černookého.

Malerečku černooký,
pěkně tě prosím,
vymaluj mi obrázeček,
co v srdci nosím.

Nemaluj mi, malerečku,
svatého Jana,
vymaluj mi, malerečku,
mého galana.

2. Okolo Hradišča
teče voda čistá
[nemožem sa rozejít,
má galánko jistá.]

A už sa rozešli
voděnka z rybičkú;
[skoro-li sa rozejde
šohajek z děvečkú.]

Okolo Hovorán
chodníček jako dlan,
[a dože ho ušlapal?
Šohajek chodá k nám.:]

3. Dyž sem išel přes hory, přes hory,
pres ten háj zelený,
nadešel sem oříšek,
oříšek léskový.

A to nebyl oříšek, oříšek,
než to bylo jádro,
a co sem sa nachodil,
a to všecko darmo.

A co sem sa nachodil, nachodil
za tebu, cérečko,
a ešče's mi nedala
po vůli pérečko.

Aj nedala, nedala, nedala,
ale ti možu dat,
može sa ti, synečku,
po tvojej vůli stat.

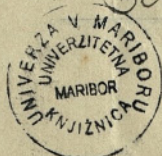
c) P. Křižkovský: „*Pastýř a poutníci*“ (zpívá III. a IV. ročník).

Hlasy zvonů kolem jdou,
mocně v hloubi ducha hnou,
a lid spolu popěvá:
„Maria, pros za nás!“

K jejich kruhu pastýř hrá, podudá:
Když zpod boru spatří horu,
počnou vroucně, počnou v sboru:
„Zdravas buď, o Maria!“

Promiň zlobu, Maria!
O ty čirá všeho míra oblaho,
ostraho Maria!“
K slávě Pána pouť skonána;

a lid v stínu na Hostýnu pokleká,
„Zdráva buď Maria!“
O buď zdráva nám, světa sláva,
Maria, Maria, Maria!“ *F. Sušil.*

2015/3304/1